

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTA:s ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

Tillkännagivande från Eftas övervakningsmyndighet om samarbete inom Eftas nätverk av konkurrensmyndigheter

(2006/C 227/07)

A. Detta tillkännagivande har utfärdats i enlighet med reglerna i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat EES-avtalet) och avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (nedan kallat övervakningsavtalet).

B. Europeiska kommissionen (nedan kallad kommissionen) har utfärdat ett tillkännagivande om samarbete inom nätverket av konkurrensmyndigheter.⁽¹⁾ Denna icke-bindande rättsakt innehåller de principer och regler som kommissionen följer på konkurrensområdet. I den förklaras också hur samarbetet inom nätverket av konkurrensmyndigheter är tänkt att bedrivas.

C. EFTA:s övervakningsmyndighet anser ovanstående rättsakt vara av betydelse för EES. I syfte att upprätthålla lika konkurrensvillkor och säkra en enhetlig tillämpning av EES-avtalets konkurrensbestämmelser i hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) antar Eftas övervakningsmyndighet föreliggande tillkännagivande i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 5.2 b i övervakningsavtalet. Eftas övervakningsmyndighet avser att följa de principer och regler som fastställs i detta tillkännagivande vid sin tillämpning av relevanta EES-regler i enskilda ärenden.⁽²⁾

D. Detta tillkännagivande syftar särskilt till att visa hur Eftas övervakningsmyndighet avser att samarbeta med Eftastaterna⁽³⁾ i sin tillämpning av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet i enskilda ärenden och hur samarbetet i nätverket av konkurrensmyndigheter är tänkt att bedrivas.

E. Detta tillkännagivande ersätter tillkännagivandet från Eftas övervakningsmyndighet om samarbete mellan nationella konkurrensmyndigheter och övervakningsmyndigheten för handläggning av ärenden som omfattas av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet.⁽⁴⁾

F. Detta tillkännagivande är tillämpligt på ärenden där myndigheten är behörig övervakningsmyndighet enligt artikel 56 i EES-avtalet.

1. INLEDNING

1. Genom kapitel II i protokoll 4 i övervakningsavtalet om allmänna regler för förfarandet vid tillämpning av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet (nedan kallat kapitel II)⁽⁵⁾ införs ett system där Eftas övervakningsmyndighet och Eftastaternas konkurrensmyndigheter (nedan kallade

⁽¹⁾ EUT C 101, 27.4.2004, s. 43.

⁽²⁾ Befogenheterna att handlägga enskilda ärenden som omfattas av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet är fördelade mellan Eftas övervakningsmyndighet och kommissionen i enlighet med reglerna i artikel 56 i EES-avtalet. Endast en myndighet är behörig att behandla ett ärende.

⁽³⁾ Det noteras att enligt artikel 41 kapitel II i protokoll 4 i övervakningsavtalet har Liechtenstein ingen skyldighet att utse en konkurrensmyndighet. Liechtensteins nationalekonomiska byrå (Amt für Volkswirtschaft) kommer att delta i nätverket av konkurrensmyndigheter tills Liechtenstein beslutar att utse en nationell myndighet för tillämpningen av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet. Denna byrå har inte befogenheter att tillämpa artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet och kan inte hjälpa andra Eftastaters nationella konkurrensmyndigheter att samla in uppgifter på deras vägnar eller utföra utredningsåtgärder åt andra Eftastaters nationella konkurrensmyndigheter.

⁽⁴⁾ EGT C 307, 26.10.2000, s. 6 och EES-supplementet till EGT C 61, 21.12.2000, s. 5.

⁽⁵⁾ Efter ikraftträdandet av avtalet om ändring av protokoll 4 till Eftastaternas avtal om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol av den 24 september 2004 kommer kapitel II i protokoll 4 i övervakningsavtalet i stor utsträckning att spegla rådets förordning (EG) nr 1/2003 (EGT L 1, 4.1.2003, s. 1) inom Eftapelaren.

konkurrensmyndigheterna) ⁽⁶⁾ kan tillämpa artikel 53 och 54 i EES-avtalet. De nationella konkurrensmyndigheterna och övervakningsmyndigheten bildar tillsammans ett nätverk som agerar för allmänintresset och bedriver ett nära samarbete i syfte att skydda konkurrensen. Nätverket fungerar som ett diskussions- och samarbetsforum vid tillämpningen och genomförandet av EES:s konkurrenspolitik. Det är inom denna ram som samarbetet mellan Eftas konkurrensmyndigheter kommer att äga rum i ärenden där artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet tillämpas. Nätverket är grunden för att skapa och bibehålla en gemensam konkurrenspolitik inom Eftastaterna. Nätverket kallas Eftas nätverk av konkurrensmyndigheter.

2. De nationella konkurrensmyndigheternas uppbyggnad varierar mellan olika Eftastater. I en Eftastat är det ett enda organ som utreder ärenden och fattar alla beslut. I en annan är dessa uppgifter uppdelade mellan två organ, ett som har hand om utredningen och ett, en nämnd eller liknande, som fattar beslut i ärendet. I ett nationellt system kan dessutom vissa typer av påföljder endast åläggas av en domstol. Med förbehåll för den generellt giltiga effektivitetsprincipen får Eftastaterna enligt artikel 40 i kapitel II utse ett eller flera organ till nationella konkurrensmyndigheter och fördela uppgifter mellan dem. Enligt allmänna principer i EES-lagstiftningen, särskilt artikel 3 i EES-avtalet, är Eftastaterna skyldiga att införa ett system med effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för överträdelse av EES-lagstiftningen ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾. Eftastaternas system för tillämpningen skiljer sig åt, men genom att underteckna ett uttalande, som återfinns i bilagan till detta tillkännagivande, har konkurrensmyndigheterna erkänt normerna i varandras system som grundval för samarbete.
3. Nätverket av konkurrensmyndigheter skall säkerställa både en effektiv arbetsfördelning och en effektiv och konsekvent tillämpning av EES-områdets konkurrensregler. I kapitel II anges de allmänna principerna för nätverkets verksamhet. I det här tillkännagivandet ges närmare föreskrifter om nätverket.
4. Förfrågningar och diskussioner inom nätverket sker myndigheter emellan och påverkar inte företags rättigheter och skyldigheter enligt EES-lagstiftningen eller nationell rätt. Varje konkurrensmyndighet förblir fullt ansvarig för handläggningen av sina respektive ärenden.

2. ARBETSFÖRDELNING INOM EFTAPELAREN

2.1. Fördelningsprinciper

5. Kapitel II bygger på ett system där alla konkurrensmyndigheter är behöriga att tillämpa artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet och är ansvariga för en effektiv arbetsfördelning inom Eftapelaren i de ärenden där en utredning anses nödvändig. Samtidigt behåller varje medlem i nätverket sin fulla beslutanderätt med avseende på om en utredning behövs eller ej. I detta system kommer ärenden att handläggas av
 - en enda nationell konkurrensmyndighet, eventuellt med bistånd från konkurrensmyndigheter i andra Eftastater, eller
 - flera nationella konkurrensmyndigheter som handlägger ett ärende parallellt, eller
 - Eftas övervakningsmyndighet.
6. I de flesta fall kommer den myndighet som mottar ett klagomål eller inleder ett förfarande på eget initiativ ⁽⁹⁾ att förbli ansvarig för ärendet. Det kommer endast att bli aktuellt att flytta över ett ärende i

⁽⁶⁾ I detta tillkännagivande kallas Eftas övervakningsmyndighet och de nationella konkurrensmyndigheterna tillsammans för "konkurrensmyndigheter".

⁽⁷⁾ Se EG-domstolens dom av den 21 september 1989 i mål 68/88, kommissionen mot Grekland, Rec. 1989, s. 2965, punkterna 23–25 (svensk specialutgåva, volym X, s. 153). I den mån bestämmelserna i detta avtal i sak är identiska med motsvarande bestämmelser i fördraget om upprättande av Europeiska ekonomiska gemenskapen och fördraget om upprättande av Europeiska kol- och stålgemenskapen samt rättsakter som antagits med tillämpning av dessa båda fördrag, skall de enligt artikel 6 i EES-avtalet vid genomförande och tillämpning tolkas i enlighet med tillämpliga domar av Europeiska gemenskapernas domstol som meddelats före undertecknandet av EES-avtalet, utan att det påverkar en framtida utveckling av rättspraxis. Vad gäller tillämpliga domar som avkunnats efter EES-avtalets undertecknande följer det av artikel 3.2 i övervakningsavtalet att Eftas övervakningsmyndighet och Eftadomstolens i tillbörlig grad skall beakta de principer som fastställs i dessa.

⁽⁸⁾ Som framgår av fotnot 3 har Liechtenstein ingen skyldighet att utse en konkurrensmyndighet.

⁽⁹⁾ I detta tillkännagivande används ordet "förfarande" för utredningar och formella förfaranden som inleds i syfte att fatta beslut enligt kapitel II och som handläggs av en konkurrensmyndighet eller Eftas övervakningsmyndighet.

örjan av förfarandet (se punkt 18 nedan) i fall där antingen den myndigheten ansåg att den inte var väl lämpad att handlägga det eller där andra myndigheter ansåg att de också var väl lämpade (se punkterna 8 – 14 nedan).

7. Om en överflyttning anses nödvändig för ett effektivt skydd av konkurrensen och EES-intresset kommer medlemmarna i nätverket att sträva efter att så ofta som möjligt flytta över ärenden till en enda väl lämpad konkurrensmyndighet⁽¹⁰⁾. Under alla omständigheter bör överflyttning gå snabbt och effektivt och inte fördröja handläggningen av pågående ärenden.
8. En myndighet kan anses vara väl lämpad att handlägga ett ärende när alla tre nedanstående villkor är uppfyllda:
 - (1) Antingen skall avtalet eller det samordnade förfarandet ha en väsentlig och direkt, faktisk eller förväntad, inverkan på konkurrensen inom myndighetens behörighetsområde eller så ska de genomföras eller ha sitt ursprung inom myndighetens behörighetsområde.
 - (2) Myndigheten kan effektivt bringa överträdelsen att fullständigt upphöra. Detta innebär konkret dels att myndigheten kan ålägga företag att upphöra med överträdelsen och att avstå från framtida överträdelser och att detta åläggande är tillräckligt för att få överträdelsen att upphöra, dels att myndigheten vid behov kan utdöma en adekvat påföljd för överträdelsen.
 - (3) Myndigheten kan, eventuellt med bistånd från andra myndigheter, inhämta den bevisning som behövs för att styrka att en överträdelse föreligger.
9. Ovanstående kriterier visar att det måste finnas en relevant anknytning mellan överträdelsen och en Eftastats territorium för att den Eftastats konkurrensmyndighet skall anses väl lämpad att handlägga ärendet. Det kan antas att myndigheterna i de Eftastater där konkurrensen påverkas väsentligt av en överträdelse i de flesta fall kommer att anses vara väl lämpade, under förutsättning att de kan få överträdelsen att upphöra antingen genom agerande på egen hand eller parallellt, såvida inte Eftas övervakningsmyndighet är bättre lämpad att handlägga ärendet (se punkt 15 nedan).
10. Av detta följer att en enda nationell konkurrensmyndighet som regel är bäst lämpad att ingripa mot avtal eller samordnade förfaranden som väsentligt påverkar konkurrensen huvudsakligen inom den myndighetens behörighetsområde.

Exempel 1: Företag i Eftastat A deltar i en priskartell för produkter som huvudsakligen säljs i Eftastat A. Konkurrensmyndigheten i Eftastat A anses bäst lämpad att handlägga ärendet.

11. Att en nationell konkurrensmyndighet handlar på egen hand kan också vara lämpligt i de fall där mer än en nationell konkurrensmyndighet kan anses vara väl lämpad, men det räcker att en nationell konkurrensmyndighet ingriper för att överträdelsen skall bringas att upphöra.

Exempel 2: Två företag har bildat ett gemensamt företag i Eftastat A. Det gemensamma företaget tillhandahåller tjänster i Eftastaterna A och B och skapar konkurrensproblem. Ett föreläggande om att upphöra med överträdelsen och att avhålla sig från framtida överträdelser anses tillräckligt för en effektiv hantering av ärendet, eftersom överträdelsen därmed bringas att upphöra helt. Bevisning finns huvudsakligen i det gemensamma företags lokaler i medlemsstat A.

De nationella konkurrensmyndigheterna i Eftastaterna A och B är båda väl lämpade att handlägga ärendet, men det räcker om konkurrensmyndigheten i Eftastat A ingriper och det är effektivare än om konkurrensmyndigheten i Eftastat B agerar på egen hand eller om de agerar parallellt.

⁽¹⁰⁾ I punkt 18 i förordning 1/2003 anges att "För att säkerställa att ärendena handläggs av de därtill mest lämpade myndigheterna i nätverket, bör det införas en allmän regel som ger en konkurrensmyndighet möjlighet att avbryta eller avsluta ett ärende på grund av att en annan myndighet handlägger eller har handlagt samma ärende, eftersom syftet är att varje ärende skall handläggas av endast en myndighet. Denna bestämmelse bör inte hindra kommissionens i EG-domstolens rättspraxis erkända möjlighet att avvisa ett klagomål för att det saknas gemenskapsintresse, även om ingen annan konkurrensmyndighet har tillkännagett sin avsikt att handlägga ärendet." I likhet med förordning 1/2003, anges i kapitel II möjligheten för en konkurrensmyndighet att avbryta eller avsluta ett ärende på grund av att en annan myndighet handlägger eller har handlagt samma ärende. I linje med punkt 18 i förordning 1/2003 ovan anser Eftas övervakningsmyndighet att den kan avvisa ett klagomål för att det inte är av tillräckligt stort intresse för EES-avtalet och att den kan göra så även om ingen annan konkurrensmyndighet har tillkännagett sin avsikt att handlägga ärendet.

12. Parallellt agerande av flera nationella konkurrensmyndigheter kan vara lämpligt om ett avtal eller ett samordnat förfarande väsentligt påverkar konkurrensen huvudsakligen inom dessa myndigheters respektive behörighetsområden och ingripande från en enda nationell konkurrensmyndighet inte är tillräckligt för att bringa hela överträdelsen att upphöra och/eller för att utdöma adekvat påföljd.

Exempel 3: Två företag har ingått ett marknadsdelningsavtal som innebär att företaget i Eftastat A begränsar sin verksamhet till Eftastat A och att företaget i Eftastat B begränsar sin till Eftastat B.

De nationella konkurrensmyndigheterna i Eftastaterna A och B är bäst lämpade att handlägga ärendet parallellt, var och en inom sitt behörighetsområde.

13. Myndigheter som handlägger ett ärende parallellt bör sträva efter att samordna arbetet så långt som möjligt. De kan därvidlag anse det lämpligt att utse en myndighet till huvudansvarig myndighet. De kan då komma överens om att delegera vissa uppgifter till den huvudansvariga myndigheten, till exempel samordning av utredningsåtgärder, samtidigt som varje myndighet förblir ansvarig för sitt eget förfarande.
14. Eftas övervakningsmyndighet är även lämpad att handlägga ett ärende om ett eller flera avtal eller samordnade förfaranden, däribland nät av liknande avtal eller samordnade förfaranden, påverkar konkurrensen i mer än tre Eftastater (gränsöverskridande marknader som omfattar mer än tre Eftastater eller flera nationella marknader).
15. Vidare är Eftas övervakningsmyndighet bäst lämpad att handlägga ett ärende om det har nära anknytning till andra EES-bestämmelser som myndigheten är exklusivt behörig att tillämpa eller som tillämpas effektivare av myndigheten, om EES-intresset kräver att myndigheten fattar beslut därför att en ny fråga uppstår som är av betydelse för utvecklingen av konkurrenspolitiken inom EES eller för att säkra en effektiv tillämpning.

2.2. Samarbetsmekanismer för att fördela ärenden och lämna bistånd

2.2.1. Information i början av förfarandet (artikel 11 i kapitel II)

16. I syfte att upptäcka om flera förfaranden pågår och att se till att ärenden handläggs av den konkurrensmyndighet som är bäst lämpad måste medlemmarna i nätverket på ett tidigt stadium informeras om de olika konkurrensmyndigheternas pågående ärenden⁽¹⁾. Om ett ärende skall överföras, ligger det både i nätverkets och i de berörda företagens intresse att ärendet överförs snabbt.
17. Genom kapitel II införs ett system så att konkurrensmyndigheterna kan hålla varandra informerade om ärenden och snabbt och effektivt omfördela ärenden sinsemellan. Enligt artikel 11.3 i kapitel II skall de nationella konkurrensmyndigheterna, när de vidtar åtgärder enligt artiklarna 53 eller 54 i fördraget, meddela Eftas övervakningsmyndighet i förväg eller utan dröjsmål efter det att den första formella utredningsåtgärden har påbörjats⁽²⁾. I artikeln anges också att denna information får göras tillgänglig för de andra konkurrensmyndigheterna. De nationella konkurrensmyndigheterna har för avsikt att hålla all information som utbyts enligt artikel 11 tillgänglig och lätt åtkomlig för alla nätverksmedlemmar. Skälet bakom artikel 11.3 i kapitel II är att nätverket skall ha möjlighet att upptäcka om flera förfaranden pågår om samma sak och kunna ta ställning till en eventuell överföring av ett ärende så fort en myndighet påbörjar utredningen. Information bör därför lämnas till nationella konkurrensmyndigheter och övervakningsmyndigheten innan eller strax efter man vidtar utredningsåtgärder som liknar de som övervakningsmyndigheten kan vidta enligt artiklarna 18–21 i kapitel II. Övervakningsmyndigheten har en motsvarande skyldighet att informera nationella konkurrensmyndigheter enligt artikel 11.2 i förordningen. Nätverksmedlemmarna bör underrätta varandra om pågående ärenden genom en standardblankett som innehåller ett begränsat antal uppgifter om ärendet, till exempel vilken myndighet som handlägger ärendet, den produkt, de områden och de parter som ärendet gäller, den påstådda överträdelsens art, hur länge överträdelsen antas ha pågått samt hur ärendet har uppkommit. De bör också hålla varandra underrättade om relevanta ändrade omständigheter i ärendet.

⁽¹⁾ För ärenden som inleds efter en ansökan om förmånlig behandling, se punkterna 37 och följande.

⁽²⁾ Information som lämnats in enligt artikel 11.3 i kapitel II kommer även att vidarebefordras till kommissionen i enlighet med myndighetens skyldigheter enligt artikel 2.2 i protokoll 23 EEA Agreement.

18. Om frågor om överföring av ärenden uppkommer, bör de lösas snabbt, normalt inom två månader från och med den dag som den första informationen skickades till nätverket i enlighet med artikel 11 i kapitel II. Under denna tid kommer konkurrensmyndigheterna att försöka komma överens om en eventuell överföring och, vid behov, om förutsättningarna för parallell handläggning.
19. Som regel bör den eller de konkurrensmyndigheter som handlägger ett ärende vid överföringsfristens utgång fortsätta att handlägga ärendet till dess att förfarandet har avslutats. Överföring av ett ärende efter överföringsfristens två månader bör endast ske om sakförhållandena i ärendet ändras väsentligt under förfarandets gång.

2.2.2. Avbrytande eller avslutande av förfaranden (artikel 13 i kapitel II)

20. Om samma avtal eller samordnade förfarande tas upp av flera konkurrensmyndigheter, antingen därför att de har mottagit klagomål eller har tagit upp ett ärende på eget initiativ, ger artikel 13 i kapitel II stöd för att avbryta ett förfarande eller avvisa ett klagomål med hänvisning till att en annan myndighet handlägger eller har handlagt saken. Uttrycket "handlägger ärendet" i artikel 13 betyder inte bara att ett klagomål har lämnats in till en annan myndighet. Det betyder att den andra myndigheten utreder eller har utrett ett ärende på eget initiativ.
21. Artikel 13 i kapitel II gäller när en annan myndighet har handlagt eller handlägger en konkurrensfråga som har väckts av den klagande, även om myndigheten i fråga har ingripit eller ingriper på grundval av ett klagomål från en annan klagande eller på eget initiativ. Detta innebär att artikel 13 kan återopas om avtalet eller det samordnade förfarande gäller samma överträdelser på samma relevanta geografiska marknad och produktmarknad.
22. En nationell konkurrensmyndighet får avbryta eller avsluta förfarandet, men är inte skyldig att göra det. Artikel 13 i kapitel II lämnar ett spelrum åt myndigheten att anpassa sitt beslut till omständigheterna i det enskilda fallet. En sådan flexibilitet är viktig; om en myndighet avslår ett klagomål efter att ha utrett ärendet i sak, ser en annan myndighet kanske ingen anledning att ompröva saken. Om ett klagomål däremot har avslagits av andra skäl (till exempel därför att myndigheten inte har kunnat samla in den bevisning som krävs för att styrka överträdelsen) kan en annan myndighet vilja göra en egen utredning av saken. Flexibiliteten gäller också i fråga om pågående ärenden i det att varje nationell konkurrensmyndighet får välja huruvida den vill avsluta eller avbryta förfaranden. En myndighet kanske är ovillig att avsluta ett ärende innan handläggningen hos en annan myndighet är avslutad. Möjligheten att avbryta handläggningen gör det möjligt för myndigheten att i ett senare skede besluta om den vill avsluta förfarandet eller inte. Denna flexibilitet gör det också lättare att tillämpa reglerna enhetligt.
23. Om en myndighet avslutar eller avbryter förfarandet därför att en annan myndighet handlägger ärendet, får den förstnämnda myndigheten – i enlighet med artikel 12 i kapitel II – överlämna den klagandes uppgifter till den myndighet som skall handlägga ärendet.
24. Artikel 13 i kapitel II kan också tillämpas på delar av ett klagomål eller av ett förfarande. Det kan tänkas att endast vissa delar av ett klagomål eller ett ärende som tagits upp på eget initiativ överlappar ett ärende som har handlagts eller handläggs av en annan konkurrensmyndighet. I så fall får den konkurrensmyndighet till vilken klagomålet lämnats in avvisa klagomålet i vissa delar med stöd av artikel 13 i kapitel II och handlägga resten av klagomålet på lämpligt sätt. Detsamma gäller för avslutande av förfaranden.
25. Artikel 13 i kapitel II är inte den enda rättsliga grunden för att avbryta eller avsluta förfaranden som har inletts på eget initiativ eller för att avvisa klagomål. De nationella konkurrensmyndigheterna kan också ha möjlighet att göra detta enligt nationella procedurregler. Eftas övervakningsmyndighet får också avvisa klagomål med hänvisning till att de saknar intresse för EES-avtalet eller av andra skäl som har att göra med klagomålets art ⁽¹³⁾.

2.2.3. Informationsutbyte och användning av konfidentiella uppgifter (artikel 12 i kapitel II)

26. Ett centralt inslag i nätverkets verksamhet är rätten för alla konkurrensmyndigheter att utbyta och använda information (inklusive handlingar, redogörelser och uppgifter i elektronisk form) som de har samlat in för tillämpningen av artiklarna 53 eller 54 i EES-avtalet. Denna rätt är en förutsättning för en effektiv fördelning och handläggning av ärenden.

⁽¹³⁾ Se Eftas övervakningsmyndighet tillkännagivande om klagomål, ännu ej offentliggjort.

27. I artikel 12 i kapitel II anges att Eftas övervakningsmyndighet och Eftastaternas konkurrensmyndigheter vid tillämpningen av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet skall vara behöriga att till varandra översända all information om faktiska eller rättsliga omständigheter, även konfidentiella uppgifter, och att använda dem som bevisning. Detta innebär att informationsutbyte får ske inte bara mellan en nationell konkurrensmyndighet och övervakningsmyndigheten, utan också mellan de nationella konkurrensmyndigheterna. Artikel 12 i kapitel II har företrädare framför eventuella bestämmelser med motsatt verkan i en Eftastats lagstiftning. Frågan om den översändande myndigheten har kommit över informationen på ett lagligt sätt skall avgöras enligt den lag som reglerar den myndigheten. Den översändande myndigheten får vid översändandet meddela den mottagande myndigheten huruvida informationsinsamlingen har ifrågasatts eller fortfarande kan komma att ifrågasättas.
28. Utbytet och användningen av information innefattar bland annat följande skyddsåtgärder för företag och enskilda:
- (a) För det första anges det i artikel 28 i kapitel II att "Eftas övervakningsmyndighet och Eftastaternas konkurrensmyndigheter, deras tjänstemän, anställda och övriga personer som arbetar under dessa myndigheters övervakning (...) inte [får] röja upplysningar som de har inhämtat eller utbytt" med stöd av protokoll 4 i övervakningsavtalet eller artikel 58 i EES-avtalet och protokoll 23 till detta och "som är av sådant slag att de omfattas av sekretess". Ett företags berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter får dock inte hindra att medlemmarna i nätverket röjer uppgifter som är nödvändiga för att styrka en överträdelse av artiklarna 53 eller 54 i EES-avtalet. Uttrycket "sekretess" i artikel 28 i kapitel II är ett EES-rättsligt begrepp och omfattar i synnerhet affärshemligheter och andra konfidentiella uppgifter. Detta kommer att skapa ett gemensamt minimiskydd i hela EES-området ⁽¹⁴⁾.
 - (b) Den andra skyddsmekanismen för företag gäller användningen av information som har utbyttts inom nätverket. Enligt artikel 12.2 i kapitel II får sådan information endast användas som bevisning vid tillämpningen av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet och beträffande den sakfråga för vilken den inhämtades ⁽¹⁵⁾. Enligt artikel 12.2 i kapitel II får informationen också användas vid tillämpningen av nationell konkurrensrätt parallellt med konkurrensrätten inom EES-området i samma ärende. Detta är dock endast möjligt om tillämpningen av nationell rätt inte leder till ett annat resultat i fråga om förekomsten av en överträdelse än det som följer av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet.
 - (c) Den tredje skyddsmekanismen i kapitel II gäller påföljder för enskilda på grundval av information som har utbyttts enligt artikel 12.1 i förordningen. I kapitel II föreskrivs bara påföljder för företag vid överträdelser av artiklarna 53 eller 54 i EES-avtalet, men i vissa länder föreskriver lagstiftningen även påföljder för enskilda i samband med överträdelser av dessa artiklar. Enskilda åtnjuter som regel en mer omfattande rätt till försvar (till exempel en absolut rätt att vägra svara på frågor, medan företag bara kan vägra svara på frågor som innebär att de erkänner att de har begått överträdelser ⁽¹⁶⁾). Artikel 12.3 i kapitel II är en garanti för att uppgifter som samlas in från företag inte kan användas på ett sådant sätt att den högre skyddsnivån för enskilda urholkas. Bestämmelsen innebär att information som utbyttts endast får användas som bevismedel för att ålägga fysiska personer påföljder om det i den översändande myndighetens lagstiftning föreskrivs påföljder av liknande slag i samband med överträdelser eller om informationen har inhämtats på ett sätt som respekterar samma nivå av skydd av enskilda personers rätt till försvar som föreskrivs i de nationella bestämmelser som gäller för den mottagande myndigheten. Påföljdernas kvalificering enligt nationella rättsregler (administrativa respektive straffrättsliga påföljder) är inte relevant vid tillämpningen av artikel 12.3 i kapitel II. Kapitel II gör skillnad mellan frihetsstraff och andra typer av

⁽¹⁴⁾ Artikel 10.2 i protokoll 23 till EEA Agreement är en garanti för att information som översänts i enlighet med det protokollet också omfattas av sekretess.

⁽¹⁵⁾ EG-domstolens dom av den 17 oktober 1989 i mål 85/87, Dow Benelux NV mot kommissionen, REG 1989, s. 3137, punkterna 17-20 (ej översatt till svenska).

⁽¹⁶⁾ EG-domstolens dom av den 18 oktober 1989 i mål 374/87, Orkem mot kommissionen, REG 1989, s. 3283 (svensk specialutgåva, volym X, s. 217) och förstainstansrättens beslut av den 20 februari 2001 i mål T-112/98, Mannesmannröhren-Werke AG mot kommissionen, REG 2001, s. II-729.

påföljder, till exempel böter och andra påföljder för enskilda. Om lagstiftningen i både den översändande och den mottagande myndighetens land föreskriver påföljder av samma slag (till exempel att böter kan ådömas en anställd vid ett företag som har varit inblandat i en överträdelse av artikel 53 eller 54 i EES-avtalet), får information som översänts enligt artikel 12 i kapitel II användas av den mottagande myndigheten. I sådana fall anses rättssäkerhetsgarantierna vara likvärdiga i båda länders system. Om de båda länderna däremot inte har påföljder av liknande slag får uppgifterna bara användas om inhämtningen av dem respekterar samma nivå av skydd av fysiska personers rätt till försvar i det aktuella ärendet (artikel 12.3 i kapitel II). Frihetsstraff får endast utdömas om både den översändande och den mottagande myndigheten kan utdöma en sådan påföljd.

2.2.4. Utredningar (artikel 22 i kapitel II)

29. Kapitel II ger nationella konkurrensmyndigheter möjlighet att begära bistånd från andra nationella konkurrensmyndigheter, som kan samla in uppgifter på de förstnämndas vägnar. En nationell konkurrensmyndighet kan också be en annan nationell konkurrensmyndighet att utföra utredningsåtgärder på dess vägnar. Artikel 12 i kapitel II ger den tillfrågade nationella konkurrensmyndigheten rätt att översända uppgifter som den har samlat in till den begärande nationella konkurrensmyndigheten. Allt utbyte mellan de nationella konkurrensmyndigheterna och den begärande nationella konkurrensmyndighetens användning av uppgifterna för bevisändamål skall ske i enlighet med artikel 12 i kapitel II. När en nationell konkurrensmyndighet handlar på en annan nationell konkurrensmyndighets vägnar, sker detta enligt de förfaranden och med de utredningsbefogenheter som gäller i det egna landet.
30. Enligt artikel 22.2 i kapitel II får Eftas övervakningsmyndighet begära att en nationell konkurrensmyndighet genomför en inspektion på övervakningsmyndighetens vägnar. Övervakningsmyndigheten kan antingen fatta ett beslut enligt artikel 20.4 i kapitel II eller helt enkelt rikta en begäran till den nationella konkurrensmyndigheten. Tjänstemännen vid den nationella konkurrensmyndigheten skall utöva sina befogenheter i enlighet med nationell lag. Företrädare för övervakningsmyndigheten får bistå den nationella konkurrensmyndigheten under inspektionen.

2.3. Företags ställning

2.3.1. Allmänt

31. Alla medlemmar i nätverket kommer att sträva efter att göra en snabb och effektiv ärendefördelning. Eftersom kapitel II skapar ett system där både Eftas övervakningsmyndighet och Eftastaternas konkurrensmyndigheter har behörighet att tillämpa artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet, är ärendefördelningen mellan nätverkets medlemmar helt enkelt en fråga om arbetsfördelning, där några myndigheter avstår från att handlägga ett ärende. Ärendefördelningen skapar alltså inte någon individuell rätt för företag som har begått eller som berörs av en överträdelse att få ärendet handlagt av en viss myndighet.
32. Om ett ärende överförs till en konkurrensmyndighet, beror det på att denna enligt de ovanstående fördelningskriterierna anses vara bäst lämpad att handlägga ärendet ensam eller tillsammans med en annan myndighet. Den konkurrensmyndighet som tilldelas ärendet skulle under alla omständigheter ha kunnat inleda ett förfarande på eget initiativ angående överträdelsen.
33. Vidare tillämpar alla konkurrensmyndigheter EES-områdets konkurrensrätt och kapitel II innehåller bestämmelser för att se till att dessa regler tillämpas enhetligt.
34. Om ett ärende överförs inom nätverket, underrättas det berörda företaget och klaganden om detta så snabbt som möjligt av de berörda konkurrensmyndigheterna.

2.3.2. Klagandens ställning

35. Om ett klagomål lämnas in till Eftas övervakningsmyndighet i enlighet med artikel 7 i kapitel II och övervakningsmyndigheten inte utreder klagomålet eller inte förbjuder det avtal eller samordnade förfarande som klagomålet gäller, har klaganden rätt att få ett beslut om att klagomålet avvisas eller avslås utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.3 i kapitel III i protokoll 4 till övervakningsavtalet ⁽¹⁷⁾. Rättigheter för klagande som lämnar in klagomål till en nationell konkurrensmyndighet regleras av tillämpliga nationella rättsregler.

⁽¹⁷⁾ När avtalet mellan EFTA-staterna om ändring av protokoll 4 till avtalet om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol av den 3 december 2004 träder i kraft den 1 juli 2005, kommer kapitel III i protokoll 4 till övervakningsavtalet att avspegla förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004, EGT L 123, 27.4.2004, s 18-24.

36. Enligt artikel 13 i kapitel II får varje nationell konkurrensmyndighet avbryta handläggningen av eller avvisa ett klagomål med hänvisning till att en annan konkurrensmyndighet handlägger eller har handlagt samma ärende. Den bestämmelsen ger också Eftas övervakningsmyndighet möjlighet att avvisa ett klagomål med motiveringen att det handläggs eller har handlagts av en konkurrensmyndighet i en Eftastat. Enligt artikel 12 i kapitel II får information utbytas mellan konkurrensmyndigheterna inom nätverket, under förutsättning att skyddsreglerna i den artikeln iakttas (se punkt 27 ovan).

2.3.3. Ställningen för sökande som anser sig ha rätt till förmånlig behandling

37. Eftas övervakningsmyndighet anser⁽¹⁸⁾ att det ligger i EES-områdets intresse att bevilja förmånlig behandling av företag som samarbetar vid utredning av kartellärenden. Två av Eftastaterna har också infört regler om förmånlig behandling i samband med kartellärenden⁽¹⁹⁾. Syftet med reglerna om förmånlig behandling är att göra det lättare för konkurrensmyndigheterna att upptäcka karteller. Reglerna bidrar därmed också till att avskräcka företag från att delta i olagliga kartellbildningar.
38. Det saknas fullständigt harmoniserade regler om förmånlig behandling inom Efta. Därför skall en ansökan om sådan behandling till en viss myndighet inte anses som en ansökan till någon annan myndighet. Det ligger därför i sökandens intresse att ansöka om förmånlig behandling hos alla konkurrensmyndigheter vilka är behöriga att tillämpa artikel 53 i EES-avtalet inom det område som påverkas av överträdelsen och vilka kan anses vara väl lämpade att ingripa mot överträdelsen i fråga⁽²⁰⁾. Med tanke på tidsaspektens betydelse i de flesta regler för förmånlig behandling måste de sökande också överväga huruvida det är lämpligt att lämna in ansökningar om förmånlig behandling till alla berörda myndigheter samtidigt. Det är sökandens sak att vidta de åtgärder som denne anser nödvändiga för att skydda sig mot eventuella ingripanden från dessa myndigheters sida.
39. Användning och överlämnande av information som inhämtats i samband med tillämpning av reglerna om förmånlig behandling regleras i artikel 11 B i kapitel II. Medlemmarna i nätverket kommer att uppmana sökande att samtycka till att information som de lämnat in frivilligt och annan information som det hänvisas till i artikel 11 B.2 i kapitel II överlämnas till andra myndigheter, i synnerhet till myndigheter där sökanden har goda utsikter att få förmånlig behandling.

3. ENHETLIG TILLÄMPNING AV EES-OMRÅDETS KONKURRENSREGLER⁽²¹⁾

3.1. Samarbetsmekanism (artikel 11.4 och 11.5 i kapitel II)

40. Ett av ändamålen med kapitel II är att artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet skall tillämpas enhetligt i hela EES-området. De nationella konkurrensmyndigheterna skall iakttä regeln om enhetlig tillämpning i artikel 3.2 i kapitel II. Enligt artikel 16.2 i förordningen får de inte, när de fäller avgöranden om sådana avtal, beslut eller förfaranden enligt artikel 53 eller artikel 54 i fördraget som redan är föremål för ett beslut av Eftas övervakningsmyndighet, fatta beslut som strider mot beslut som övervakningsmyndigheten har fattat. Övervakningsmyndigheten är i sista hand⁽²²⁾ ansvarig för att utveckla konkurrenspolitiken och trygga en enhetlig tillämpning av EES-områdets konkurrensrätt. Den är dock inte ensam ansvarig för detta.

⁽¹⁸⁾ EGT C 10, 16.1.2003, s. 13 och EES-supplementet till EGT nr 3, 16.1.2003, s. 1 (Tillkännagivande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden)

⁽¹⁹⁾ I detta tillkännagivande används uttrycket "regler om förmånlig behandling" för att beskriva alla regler (inklusive Eftas övervakningsmyndighets regler) som antingen ger fullständig immunitet mot påföljder eller en väsentlig nedsättning av påföljder som annars skulle kunna åläggas en deltagare i en kartell, i utbyte mot frivilligt avslöjande av information om kartellen som uppfyller vissa särskilda villkor, före eller under utredningen av ärendet. Uttrycket täcker inte nedsättning av påföljder av andra skäl. Eftas övervakningsmyndighet kommer på sin webbplats att publicera en förteckning över myndigheter som tillämpar regler om förmånlig behandling.

⁽²⁰⁾ Se punkterna 8 – 15 ovan.

⁽²¹⁾ Enligt artikel 15 i kapitel II får nationella konkurrensmyndigheter och Eftas övervakningsmyndighet avge skriftliga eller, med domstolens tillstånd, muntliga yttranden i samband med tillämpning av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet. Detta är mycket viktigt för att garantera en enhetlig tillämpning av EES-områdets konkurrensregler. De nationella konkurrensmyndigheterna och övervakningsmyndigheten kommer att samarbeta nära i sådana sammanhang.

⁽²²⁾ Det yttersta ansvaret för att utveckla konkurrenspolitiken och trygga en enhetlig tillämpning av EES-områdets konkurrensrätt delas med kommissionen i enlighet med reglerna om tilldelning av befogenheter i artikel 56 i EES-avtalet.

41. Enligt artikel 11.4 i kapitel II skall de nationella konkurrensmyndigheterna underrätta Eftas övervakningsmyndighet senast trettio dagar innan ett beslut med tillämpning av artiklarna 53 eller 54 i EES-avtalet fattas med åläggande om att upphöra med en överträdelse, om godtagande av åtaganden eller om återkallelse av ett undantag enligt en förordning om gruppundantag. De skall till övervakningsmyndigheten översända en sammanfattning av ärendet, det planerade beslutet, eller, i avsaknad av sådant, andra dokument av vilka det framgår vilken åtgärd som planeras, senast trettio dagar innan ett beslut fattas.
42. Här gäller samma bestämmelse som enligt artikel 11.3 i kapitel II, nämligen att de nationella konkurrensmyndigheterna endast är skyldiga att informera Eftas övervakningsmyndighet, men att den konkurrensmyndighet som informerar övervakningsmyndigheten också får vidarebefordra informationen till de andra medlemmarna i nätverket.
43. Om en nationell konkurrensmyndighet har informerat Eftas övervakningsmyndighet enligt artikel 11.4 i kapitel II och tidsfristen på trettio dagar har löpt ut, får myndigheten fatta beslut såvida övervakningsmyndigheten inte har inlett ett förfarande. Övervakningsmyndigheten får inkomma med skriftliga synpunkter på ärendet innan den nationella konkurrensmyndigheten fattar beslut. Den nationella konkurrensmyndigheten och övervakningsmyndigheten kommer att göra vad som krävs för att säkra en enhetlig tillämpning av EES-lagstiftningen (se punkt 3 ovan).
44. Om det finns särskilda omständigheter som gör att den nationella konkurrensmyndighetens beslut måste fattas inom mindre än trettio dagar efter det att informationen har överlämnats i enlighet med artikel 11.4 i kapitel II, kan den berörda nationella konkurrensmyndigheten be Eftas övervakningsmyndighet att vidta åtgärder snabbare. Övervakningsmyndigheten kommer att sträva efter att svara så fort som möjligt.
45. Andra typer av beslut, till exempel beslut om att avvisa ett klagomål, om att avsluta ett förfarande som har inletts på eget initiativ eller om att förordna om interimistiska åtgärder, kan också vara betydelsefulla ur konkurrenspolitisk synvinkel och nätverkets medlemmar kan ha ett intresse av underrätta varandra om dem och eventuellt diskutera dem. De nationella konkurrensmyndigheterna kan därför, med stöd av artikel 11.5 i kapitel II, underrätta Eftas övervakningsmyndighet och därmed resten av nätverket om varje annat ärende där EES-områdets konkurrensrätt tillämpas.
46. Alla medlemmar i nätverket bör informera varandra om avslutande av förfaranden som har anmälts till nätverket enligt artikel 11.2 och 11.3 i kapitel II

3.2. Eftas övervakningsmyndighets inledande av ett förfarande enligt artikel 11.6 i kapitel II

47. Eftas övervakningsmyndighet har enligt artikel 55.1 i EES-avtalet uppgiften att säkerställa tillämpningen av de principer som anges i artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet. Övervakningsmyndigheten har också ansvaret för att ange och genomföra inriktningen på konkurrenspolitiken inom EES ⁽²³⁾ ⁽²⁴⁾. Enligt artikel 56 i EES-avtalet, har myndigheten rätt att när som helst fatta individuella beslut med tillämpning av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet.
48. I artikel 11.6 i kapitel II anges att om Eftas övervakningsmyndighet inleder ett förfarande i syfte att fatta ett beslut enligt kapitel II, fråntas de nationella konkurrensmyndigheterna sin behörighet att tillämpa artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet. Detta innebär att så snart övervakningsmyndigheten har inlett ett förfarande bör de nationella konkurrensmyndigheterna inte ingripa på samma rättsliga grund mot samma företags avtal eller samordnade förfaranden på samma relevanta geografiska marknad och produktmarknad.
49. När Eftas övervakningsmyndighet inleder ett förfarande är det en officiell åtgärd ⁽²⁵⁾ genom vilken övervakningsmyndigheten ger till känna sin avsikt att fatta beslut enligt avsnitt II i kapitel II. Åtgärden får vidtas när som helst under övervakningsmyndighetens utredning av ärendet. Enbart det faktum att övervakningsmyndigheten har mottagit ett klagomål är i sig inte tillräckligt för att frånta de nationella konkurrensmyndigheterna behörigheten.

⁽²³⁾ Dessa uppgifter delas med kommissionen i enlighet med reglerna om befogenheter i artikel 56 i EES-avtalet.

⁽²⁴⁾ Se EG-domstolens dom av den 14 december 2000 i mål C-344/98, Masterfoods Ltd mot HB Ice Cream Ltd, REG 2000, s. I-11369.

⁽²⁵⁾ Europeiska gemenskapernas domstol har definierat detta begrepp i sin dom av den 6 februari 1973 i mål 48/72, SA Brasserie de Haecht mot Wilkin-Janssen, REG 1973, s. 77 (svensk specialutgåva, volym II, s. 67): "Då ett förfarande inleds enligt artikel 9 i förordning nr 17 förutsätts att kommissionen genom en officiell åtgärd ger till känna sin avsikt att fatta beslut".

50. Två situationer är tänkbara. För det första, om Eftas övervakningsmyndighet är den första konkurrensmyndigheten som inleder ett förfarande i ett ärende i syfte att fatta beslut enligt kapitel II, bör nationella konkurrensmyndigheter inte längre handlägga ärendet. I artikel 11.6 i kapitel II föreskrivs, att när övervakningsmyndigheten har inlett ett förfarande, så bör de nationella konkurrensmyndigheterna inte längre inleda ett eget förfarande i syfte att tillämpa artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet på samma företags avtal eller samordnade förfaranden på samma relevanta geografiska marknad och produktmarknad.
51. För det andra, om en eller flera nationella konkurrensmyndigheter har informerat nätverket enligt artikel 11.3 i kapitel II om att den eller de handlägger ett visst ärende, får Eftas övervakningsmyndighet inom den inledande fördelningsfristen (vanligtvis två månader, se punkt 17 ovan) inleda ett förfarande efter att ha rådgjort med den eller de berörda myndigheterna. Denna åtgärd får då de rättsverkningar som anges i artikel 11.6 i kapitel II. Efter fördelningsfristens utgång kommer övervakningsmyndigheten i princip bara att tillämpa artikel 11.6 i kapitel II i följande fall:
- a) Medlemmar i nätverket avser att fatta motstridiga beslut i samma ärende.
 - b) Medlemmar i nätverket avser att fatta ett beslut som uppenbart strider mot fast rättspraxis. De normer som anges i gemenskapsdomstolarnas och Eftadomstolens avgöranden och i tidigare beslut av Eftas övervakningsmyndighet ⁽²⁶⁾, och kommissionsförfordningar som införlivats i EES-avtalet, bör tjäna som vägledning. Beträffande bedömningen av sakförhållanden (till exempel marknadsdefinitionen) kommer övervakningsmyndigheten bara att ingripa om en väsentlig avvikelse föreligger.
 - c) Medlemmar i nätverket drar ut på förfarandet i ärendet alltför länge.
 - d) Det finns behov av ett beslut av Eftas övervakningsmyndighet för att definiera principerna i EES-områdets konkurrensrätt, i synnerhet när en liknande konkurrensfråga uppkommer i flera Eftas-tater, eller för att säkra en effektiv tillämpning.
 - e) Den eller de berörda nationella konkurrensmyndigheterna invänder inte.
52. Om en nationell konkurrensmyndighet redan handlägger ett ärende, kommer Eftas övervakningsmyndighet att ange skälen för att artikel 11.6 i kapitel II skall tillämpas i ett skriftligt meddelande till den berörda nationella konkurrensmyndigheten och till övriga medlemmar i nätverket.
53. Eftas övervakningsmyndighet kommer att meddela nätverket sin avsikt att tillämpa artikel 11.6 i kapitel II i god tid, så att medlemmarna i nätverket ges möjlighet att begära ett möte i rådgivande kommittén innan övervakningsmyndigheten inleder förfarandet.
54. Eftas övervakningsmyndighet kommer som regel inte – om inte EES-områdets intressen står på spel – att fatta beslut som står i strid med en nationell konkurrensmyndighets beslut innan information har lämnats på ett riktigt sätt enligt både artikel 11.3 och 11.4 i kapitel II och innan övervakningsmyndigheten har beslutat att inte tillämpa artikel 11.6 i kapitel II.

4. DEN RÅDGIVANDE KOMMITTÉNS UPPGIFT OCH FUNKTION I DET NYA SYSTEMET

55. I den rådgivande kommittén kan sakkunniga från de olika konkurrensmyndigheterna diskutera såväl enskilda ärenden som allmänna konkurrensrättsliga frågor inom EES-området ⁽²⁷⁾.

4.1. Samrådets räckvidd

4.1.1. Beslut av Eftas övervakningsmyndighet

56. Den rådgivande kommittén kommer alltid att rådfrågas innan Eftas övervakningsmyndighet fattar beslut enligt artiklarna 7, 8, 9, 10 och 23 samt artiklarna 24.2 och 29.1 i kapitel II. Övervakningsmyndigheten skall ta största hänsyn till den rådgivande kommitténs yttrande och informera kommittén om på vilket sätt så har skett.

⁽²⁶⁾ Konkurrensmyndigheterna bör också ta hänsyn till tidigare beslut av kommissionen.

⁽²⁷⁾ Enligt artikel 14.2 i kapitel II får en Eftastat vid möten där till exempel riktlinjer och rekommendationer diskuteras, utse en extra företrädare vilken är sakkunnig i konkurrensfrågor och som inte nödvändigtvis arbetar vid en konkurrensmyndighet.

57. Vid beslut om interimistiska åtgärder tillfrågas den rådgivande kommittén enligt ett snabbare och smidigare förfarande på grundval av en kort motivering och beslutets normativa del.

4.1.2. Nationella konkurrensmyndigheters beslut

58. Det ligger i nätverkets intresse att viktiga ärenden som handläggs av nationella konkurrensmyndigheter enligt artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet diskuteras i den rådgivande kommittén. Enligt kapitel II får Eftas övervakningsmyndighet begära att ett ärende som handläggs av en nationell konkurrensmyndighet tas upp på den rådgivande kommitténs dagordning. Både övervakningsmyndigheten och Eftastaterna får begära att en fråga skall diskuteras i kommittén. I bägge fallen kommer övervakningsmyndigheten att låta sätta upp ärendet på dagordningen efter att ha informerat den eller de berörda nationella konkurrensmyndigheterna. En sådan diskussion i den rådgivande kommittén kommer inte att leda till ett formellt yttrande.
59. I viktigare ärenden kan ärendefördelningen eventuellt diskuteras i den rådgivande kommittén. I synnerhet gäller detta om Eftas övervakningsmyndighet avser att tillämpa artikel 11.6 i kapitel II efter den inledande fördelningsfristen. Frågan kan då diskuteras i den rådgivande kommittén innan övervakningsmyndigheten inleder ett förfarande. Den rådgivande kommittén får uttala sig inofficiellt i frågan.

4.1.3. Tillämpningsföreskrifter, rekommendationer, riktlinjer och andra tillkännagivanden (artikel 33 i kapitel II)

60. Den rådgivande kommittén kommer att höras om utkast till rekommendationer från Eftas övervakningsmyndighet om att inte tillämpa rättsakter rörande tillämpning av artikel 53.3 i EES-avtalet enligt bilaga XIV till EES-avtalet ⁽²⁸⁾.
61. Eftas övervakningsmyndighet antar inte bara rekommendationer, utan också tillkännagivanden och riktlinjer. Dessa mer flexibla redskap är mycket värdefulla för att förklara och tillkännage övervakningsmyndighetens hållning och för att förklara dess tolkning av konkurrensreglerna. Den rådgivande kommittén kommer även att höras om sådana tillkännagivanden och riktlinjer.

4.2. Förfarande

4.2.1. Normalförfarande

62. När den rådgivande kommittén tillfrågas om utkast till beslut av Eftas övervakningsmyndighet, äger mötet rum tidigast fjorton dagar efter det att övervakningsmyndigheten har skickat ut kallelsen. Till kallelsen bifogar övervakningsmyndigheten en sammanfattning av ärendet, en förteckning över de viktigaste dokumenten, det vill säga de dokument som behövs för att bedöma ärendet, och ett utkast till beslut. Den rådgivande kommittén yttrar sig över övervakningsmyndighetens utkast till beslut. På begäran av en eller flera ledamöter skall yttrandet förses med motivering.
63. Enligt kapitel II kan Eftastaterna komma överens om att förkorta tiden mellan kallelse och möte.

4.2.2. Skriftligt förfarande

64. Genom kapitel II införs en möjlighet till skriftligt samråd. Om ingen Eftastat motsätter sig det, kan Eftas övervakningsmyndighet rådfråga Eftastaterna genom att sända handlingar till dem och sätta en frist för att inkomma med synpunkter på utkastet. Denna tidsfrist torde vanligtvis inte vara kortare än 14 dagar, utom vid beslut om interimistiska åtgärder i enlighet med artikel 8 i kapitel II. Om en Eftastat begär att ett möte skall äga rum, kommer Eftas övervakningsmyndighet att anordna ett sådant.

4.3. Offentliggörande av den rådgivande kommitténs yttrande

65. Den rådgivande kommittén kan rekommendera att dess yttrande skall offentliggöras. I så fall kommer Eftas övervakningsmyndighet att offentliggöra yttrandet samtidigt med beslutet, med beaktande av företagets berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas.

⁽²⁸⁾ Se t.ex. punkt 2 och punkt 4b i bilaga XIV till EES-avtalet, ändrad genom gemensamma EES-kommitténs beslut 29/2004, EGT L 127, 29.4.2004, s. 137 och EES-supplementet nr 22, 29.4.2004, s. 16. (Ändring av bilaga XIV (Konkurrens) till EES-avtalet – tillägg och ändringar av kommissionens förordning (EG) 2790/1999 och kommissionens förordning (EG) nr 1400/2002).

5. AVSLUTANDE ANMÄRKNINGAR

66. Detta tillkännagivande påverkar inte gemenskapsdomstolarnas eller Eftadomstolens tolkning av fördraget och andra bestämmelser.
67. Detta tillkännagivande kommer regelbundet att ses över av de nationella konkurrensmyndigheterna och Eftas övervakningsmyndighet gemensamt. Det kommer att ses över senast vid utgången av det tredje året efter antagandet, med beaktande av erfarenheterna av dess tillämpning.
68. Detta tillkännagivande ersätter tillkännagivandet från Eftas övervakningsmyndighet från 2000 om samarbete mellan nationella konkurrensmyndigheter och övervakningsmyndigheten för handläggning av ärenden som omfattas av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet ⁽²⁹⁾.

6. GEMENSAMT UTTALANDE AV ANDRA NÄTVERKSMEDLEMMAR

69. Alla de konkurrensmyndigheter i Eftastaterna som deltar i nätverket har undertecknat ett uttalande, som återfinns i bilagan till detta tillkännagivande. Där godtar de principerna i detta tillkännagivande och förklarar att de kommer att följa dem. En förteckning över dessa myndigheter finns på Eftas övervakningsmyndighets webbplats. Den kommer vid behov att uppdateras.

⁽²⁹⁾ EGT C 307, 26.10.2000, s. 6 och EES-tillägget till EGT nr 61, 21.12.2000, s. 5.

BILAGA

UTTALANDE ANGÅENDE TILLKÄNNAGIVANDE FRÅN EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET OM SAMARBETE INOM NÄTVERKET AV KONKURRENSMYNDIGHETER

I syfte att samarbeta nära för att skydda konkurrensen inom EES-området i konsumenternas intresse har konkurrensmyndigheten undertecknat följande uttalande:

(1) Vi godtar de principer som anges i tillkännagivandet från Eftas övervakningsmyndighet om samarbete inom nätverket av konkurrensmyndigheter.
(2) Vi förklarar att vi kommer att följa dessa principer i alla ärenden som vi handlägger eller kan komma att handlägga och där dessa principer är tillämpliga.

(ort)

(datum)